

Bâta feminismului

Hans-Jörg Ronsdorf · aprilie 2021 · revizuit în octombrie 2026

Insinuările cu privire la cartea mea și la părerile mele despre rolul femeii au venit, cum mă așteptam: Cine vrea să vadă femei la amvon a fost acaparat de feminismul (antihristic).

„Feminismul antihristic este cel care vrea cu orice preț să impună cota de femei, atât la etajele conducerii, cât și la amvoane. Ciudat este că nu în ultimul rând bărbații sunt cei care vor să rupă o lance pentru femei în această privință.”

Mulți creștini cu orientări de gândire și de acțiune strict conservatoare privesc feminismul ca pe o mișcare greșită din temelie, ba chiar diavolească sau antihristică. Și eu am făcut așa mulți ani. Dar această gândire își face lucrurile prea ușoare. ***O simplă logică alb-negru este o fugă de realitate. Pentru că cei care gândesc astfel se folosesc fără să-și dea seama, cu plăcere (aproape oportunist), de toate cuceririle feminismului și nici nu-și pot închipui să trăiască fără ele (comparabil cu ce au obținut sindicatele pentru angajați). Avem oare vreo idee despre cum arăta imaginea femeii în societate acum 100 sau chiar 200 de ani și cât de lipsite de drepturi erau femeile în comparație cu bărbații?***

Dacă nu doriți să cercetați singuri, iată câteva exemple de ce s-a schimbat în favoarea femeilor – ***declanșat de mișcările feministe***. Fără eforturile mișcărilor femeilor, aceste schimbări nu ar fi avut loc:

1878	Într-o modificare a Codului meseriilor (<i>Gewerbeordnung</i>), protecția maternității este reglementată pentru prima dată. Potrivit ei, este valabilă o interdicție de muncă neplătită pe o durată de trei săptămâni după naștere.
1882	Se înființează prima casă de boală și de deces pentru femei și fete.
1891	Prima lege pentru protecția muncitoarelor în Reichstag; munca femeilor în subteran este interzisă, se introduc ziua de lucru de 11 ore pentru femei și patru săptămâni de repaus plătit după naștere. Pe 12 martie, într-o ședință a Reichstagului, se refuză admiterea femeilor la studii universitare.
1900	Intră în vigoare Codul civil (BGB). <i>Prin reglementările lui despre căsătorie și familie, el ancorează poziția juridică a femeii în sensul tradiției patriarhale, adică soțului îi revine dreptul de decizie în toate chestiunile vieții conjugale și de familie.</i>
1918	Pe 30 noiembrie, femeile primesc dreptul de a vota și de a fi alese . Acest drept este ancorat în articolul 109, alineatul 2 al Constituției de la Weimar din 11 august 1919: „Bărbații și femeile au, în principiu, aceleași drepturi și obligații cetățenești.”
1949	Pe 23 mai este promulgată Legea fundamentală a Republicii Federale Germania . În articolul 3, alineatul 2, propoziția 1 a noii constituții scrie de atunci scurt și clar: „Bărbații și femeile sunt egali în drepturi.”
1952	Legea protecției maternității : lege pentru ocrotirea mamei care exercită o activitate profesională.
1957	Legea privind egalitatea în drepturi a bărbatului și a femeii în domeniul dreptului civil (Legea egalității în drepturi) schimbă mai ales dreptul familiei. Prevederile intră în vigoare la 1 iulie 1958.
1961	Legea de modificare a dreptului familiei : îmbunătățirea poziției juridice a soției când soțul cere divorțul pentru destrămarea căsniciei. Obligația de întreținere a tatălui unui copil născut în afara căsătoriei până la împlinirea vârstei de 18 ani a copilului (înainte, până la împlinirea vârstei de 16 ani).
1968	Extinderea Legii protecției maternității : Perioada de protecție dinaintea nașterii este de șase săptămâni. Perioada de protecție de după naștere a fost mărită la opt săptămâni; la nașteri premature și multiple,

	această perioadă se prelungește la douăsprezece săptămâni.
1975	Legea privind măsurile complementare celei de-a cincea legi de reformă a dreptului penal: Femeile asigurate în asigurarea legală de sănătate au dreptul la consultanță medicală individuală privind contracepția.
1977	Prima lege de reformă a dreptului căsătoriei și al familiei: principiul parteneriatului – nicio împărțire a sarcinilor în căsnicie prescrisă de lege. Trecerea de la principiul vinovăției la principiul destrămării căsniciei. Soțul care după divorț nu se poate întreține singur primește un drept la întreținere.
1980	La Conferința mondială a Națiunilor Unite pentru femei de la Copenhaga, guvernul federal semnează Convenția din 18 decembrie 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei.
1985	Intră în vigoare legea privind Convenția Națiunilor Unite din 18 decembrie 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei.
1994	Principiul egalității în drepturi din articolul 3, alineatul 2 al Legii fundamentale este completat: „ Statul promovează punerea efectivă în practică a egalității în drepturi a femeilor și bărbaților și lucrează la înlăturarea dezavantajelor existente. ”

Selecție după: Zeittafel zur Geschichte der Gleichstellung (în limba germană), Universitatea din Bielefeld

Schimbările descrise aici nu sunt cuceriri creștine, chiar dacă probabil și creștini au contribuit la ele cu convingerea lor. Dar ele sunt în folosul tuturor femeilor creștine – și prin aceasta și al soților lor.

Feminismul se angajează, mai întâi, în principiu, pentru egalitatea tuturor oamenilor și împotriva oricărei discriminări a femeilor. Poate avea cineva, în principiu, ceva împotriva acestui lucru? Spre deosebire de ce se presupune adesea în mod greșit, feminismul nu înseamnă totdeauna întărirea unilaterală a drepturilor femeilor, ci și întâlnirea de la egal la egal.

Mișcările și valurile feministe, precum și mișcarea pentru drepturile femeilor, începând din secolul al XIX-lea, nu au fost, desigur, mișcări sfinte. Nimeni nu afirmă aceasta. Dar motorul lor a fost experiența de a fi dezavantajate în multe lucruri ale vieții și de a avea mai puține drepturi decât bărbații. **Întrebarea mea către bărbații creștini: Vrea Dumnezeu, Creatorul, ca femeilor să nu le revină toate drepturile omului, așa cum le au bărbații?**

Faptul că această mișcare cere și liberalizarea avortului și a obținut-o în mare măsură nu trebuie să ascundă faptul că femeile s-au apărat împotriva nedreptății și a lipsei de dreptate și că au și trebuit s-o facă, pentru ca mersul istoriei să nu continue pur și simplu la fel.

Feminismul, ca mișcare și fenomen al vremii, este, ca orice altă mișcare, complex, cu multe straturi și multe fețe, un domeniu uriaș în care nu mă pricep cu adevărat. Și cred că nici cei mai mulți creștini care folosesc cuvântul (în sens peiorativ). Cine flutură „bâta feminismului” folosește noțiunea în mod unilateral și face din ea o unealtă – de cele mai multe ori legat de o necunoaștere naivă.

Nu am nevoie de teze feministe ca să mă pronunț pentru egalitatea în drepturi a femeilor și bărbaților. Faptul că egalitatea în drepturi este ceva ce a trebuit să fie cucerit din nou este o dovadă a ceea ce a produs căderea în păcat. „Bărbatul va stăpâni peste femeie” (cf. Geneza 3:16) – o va ține mică, o va asupri și o va exploata. Lucrul acesta se poate dovedi în multe culturi din toate vremurile și de aceea este adânc întipărit, aproape ancorat în ADN-ul bărbăției. **Această atitudine este aproape moștenită. Este deja bine documentat că familiile și culturile nu transmit doar trăsături biologice, ci și amprente adânci. Ea se află și în gândirea multor bărbați creștini, care citesc Biblia tocmai prin acești ochelari**

și își citesc în Biblie concepția ierarhică despre bărbat și femeie. Marcați de cultura în care trăiesc, pătrunși de spiritul vremii.

Evangelia este puterea care schimbă și creează din nou, care poate sparge și schimba aceste vechi structuri de gândire. Apostolii nu puteau, în zilele lor, să desființeze pur și simplu aceste vechi structuri patriarhale păcătoase, pentru că aceasta ar fi fost sfârșitul Evangheliei. Ar fi fost un atac asupra structurii sociale de atunci, care ținea laolaltă Imperiul Roman și era, ca să zicem așa, temelia lui. De aceea unele cuvinte ale apostolilor sună ca și cum ar sprijini aceste vechi structuri păcătoase. Dar nu fac aceasta (vezi cuvintele lor despre robi). Mai degrabă structurile sunt subminate. Cine citește cu atenție, pe fundalul istoriei creației, pe fundalul felului în care S-a purtat Isus cu femeile, vede ***cum ei arată un drum care înseamnă sfârșitul ierarhiei păcătoase: dragoste necondiționată, plină de jertfire de sine, supunere reciprocă și respect. Acesta este sfârșitul patriarhatului și al subjugării unilaterale.***

Feminismul a căzut, cu siguranță, în parte, de pe cal în partea cealaltă. Este greșit din temelie ca femeile să urmărească acum ce le reproșează bărbaților. A schimba doar între ele rolurile greșite rămâne greșit și nu aduce lumii vindecare. Totul rămâne ca înainte, doar că sexul care domnește ar fi acum cel feminin.

Nimic din toate acestea nu avea Creatorul în gând. El a avut o idee foarte bună: Bărbatul și femeia, care se completează reciproc, complementar, fără deosebire de ierarhie. Fiecărui om și fiecărui sex îi revin însușiri deosebite, care la celălalt sunt mai puțin prezente. ***De aceea completare, de aceea un stat față în față, de la egal la egal.***

După ordinea creației a lui Dumnezeu, acest principiu este valabil pentru căsnicie, familie, biserică și societate. O adiere a noii creații trece prin aceste domenii atunci când el este pus în practică și urmărit.

Hans-Jörg Ronsdorf, Sulzberg, 12 aprilie 2021